

MARKOVIĆ I PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
LAW FIRM

Ilica 1a
10000 Zagreb,
Republika Hrvatska
centrala: + 385 (0) 1 46 99 444
telefax.: + 385 (0) 1 46 99 499
e-mail: markovicipartneri@m-i-p.hr

Zagreb, 20.06.2022

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

Broj/No:

Na posl.br. 87. St-1487/2017

Pravna stvar:

Stečajni dužnik: MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, OIB 05597612616,
Čakovec, ul. Ivana pl. Zajca 17
(ranije: Sesvete, Zagrebačka 36)

Vjerovnik: MARIJAN ŠARIĆ, OIB 55988219690, Sesvete, R. Ivankovića br. 22
zastupan po punomoćniku Dini Vukšiću odvjetniku iz Marković i
partneri, Odvjetničkog društva d.o.o. Zagreb

ŽALBA VJEROVNIKA NA RJEŠENJE

Prilog 1 -punomoć

I.

Trgovački sud u Zagrebu je dana 10. lipnja 2022.g. donio Rješenje, posl.br. St-1487/2017, koje rješenje je objavljeno na web stranici, e-Oglasna ploča sudova, dana 10.06.2022.g.

Vjerovnik pravovremeno ulaže žalbu protiv navedenog rješenja.

Rješenje se pobija u cijelosti iz svih žalbenih razloga.

II.

Sud u izreci navedenog rješenje navodi:

Trgovački sud u Zagrebu, MB 080835796 temeljni kapital: 2.350.000,00 kn uplaćen u cijelosti
IBAN: HR6624840081106421804, SWIFT RZBHHR2X
kod Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb
matični broj: 2995662, OIB 95883347155

I. Utvrđuje se da je tražbina vjerovnika Marijana Šarića OIB 55988219690, Sesvete, R. Ivankovića br. 22, u iznosu od 16.126.362,27 kn, za koju je pravomoćnom presudom zbog ogluhe Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. utvrđeno da je osnovano osporavanje te tražbine, bila osigurana hipotekama na nekretninama stečajnog dužnika upisanim zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Zagreb, i to:

- u zk.ul. broj 22595, k.o. Remete suvlasnički udio redni broj 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11, hipoteka upisana pod brojem Z-23548/14 temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 23. svibnja 2014. godine u iznosu od 298.320,00 EUR u protuvrijednosti u kunama na dan isplate po srednjem tečaju HNB s kamatom od 6% godišnje te prema ostalim uvjetima iz ugovora
- u zk.ul. broj 108315, k.o. Grad Zagreb suvlasnički udio redni broj 1, hipoteka upisana pod brojem Z-22910/14 temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 19. svibnja 2014. i povijesnog izvotka iz sudskog registra od 19. svibnja 2014., u visini duga od 2.252.281,50 kuna sa kamatom u visini od 6% godišnje.

II. Nalaže se Općinskom građanskom sudu u Zagrebu Zemljišnoknjižni odjel Zagreb brisanje hipoteka upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Zagreb, i to:

- u zk.ul. broj 22595, k.o. Remete suvlasnički udio redni broj 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11, hipoteka upisana pod brojem Z-23548/14 temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 23. svibnja 2014. godine u iznosu od 298.320,00 EUR, u protuvrijednosti u kunama na dan isplate po srednjem tečaju HNB, a kamatom od 6 % godišnje, te prema ostalim uvjetima iz ugovora, za korist: ŠARIĆ MARIJAN, OIB 55988219690, R. IVANKOVIĆA BR. 22, SESVETE,
- u zk.ul. broj 108315, k.o. Grad Zagreb suvlasnički udio redni broj 1, hipoteka upisana pod brojem Z-22910/14 temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 19. svibnja 2014. i povijesnog izvotka iz sudskog registra od 19. svibnja 2014., u visini duga od 2.252.281,50 kuna sa kamatom u visini od 6% godišnje, za korist: ŠARIĆ MARIJAN, OIB: 55988219690, R. IVANKOVIĆA BR. 22, SESVETE.

U obrazloženju rješenja se u bitome navodi:

Pod 1. obrazloženja:

Da je Vjerovnik Samsung Electronics Austria GmbH, OIB 71762969400, Beč, Praterstrasse 31/14, Austrija, u podnesku od 20. svibnja 2022. kojim je predložio za sazivanje skupštine vjerovnika, između ostalog, naveo da je pravomoćnom presudom zbog ogluhe ovog suda poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. (koja je postala pravomoćna 29. kolovoza 2019.) utvrđeno da je osnovano osporavanje tražbine Marijana Šarića u iznosu od 16.126.362,27 kn, koja tražbina se odnosi i to:

- iznos od 2.701.185,14 kn na hipoteke koje su upisane pod brojem Z-23548/14 na nekretninama upisanim u zemljišnoknjižni uložak broj 22595, suvlasnički udio redni broj 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11, k.o. Remete, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb, Općinski građanski sud u Zagrebu; i
- iznos od 2.252.281,50 kn odnosi na hipoteku koja je upisana pod brojem Z-22910/14 na nekretnini upisanoj u zemljišnoknjižni uložak broj 108315, suvlasnički udio redni broj 1, k.o. Grad Zagreb, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb, Općinski građanski sud u Zagrebu.

Pod 2. obrazloženja:

Kako navedene hipoteke još nisu izbrisane i da Marijan Šarić odbija izdati brisovno očitovanje za brisanje navedenih hipoteka. Nadalje da postoji osnovana opasnost da Marijan Šarić, kao stečajni i razlučni vjerovnik, u ovršnom postupku toga suda poslovni broj Ovr-105/2020 u kojem su u tijeku elektroničke javne dražbe, temeljem navedenih hipoteka koje osiguravaju tražbine koje su mu pravomoćno osporene podnese zahtjev za oslobođenje od polaganja kupovnine sukladno čl. 107. st. 5. Ovršnog zakona i/ili podnese izjavu da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju pravomoćno osporenu tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnina sukladno čl. 247. st. 7. SZ-a.

Pod 3. obrazloženja:

Podneskom od 6. lipnja 2022. stečajni upravitelj se pozvao na sudsku praksu i to rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1261/2017, a vezano za odluku Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-12/2011.

Pod 4. obrazloženja:

U podnesku od 9. lipnja 2022. vjerovnik Samsung Electronics Austria GmbH, OIB 71762969400, Beč, Praterstrasse 31/14, Austrija, je predložio sudu donijeti rješenje kojim utvrđuje prestanak razlučnog prava i brisanje založnog prava (hipoteka).

Pod 5.obrazloženja:

Uvidom u pravomoćnu presudu zbog ogluhe ovog suda poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. (koja je postala pravomoćna 29. kolovoza 2019.) sud je utvrdio da je tom presudom utvrđeno da je osnovano osporavanje tražbine Marijana Šarića u iznosu od 16.126.362,27 kn. Iz obrazloženja navedene presude proizlazi da se osporavanje tražbine, između ostalih ugovornih odnosa, odnosi i na tražbine Marijana Šarića po osnovi ugovora o ulaganju u nekretnine od 3. lipnja 2013. kojim se Marijan Šarić obvezao uložiti iznos od 2.252.281,50 kn u nekretninu upisanu u zk.ul. broj 108315, k.o. Grad Zagreb suvlasnički udio redni broj 1, te iznos od 7.500.000,00 kn u nekretninu u zk.ul. broj 22595, k.o. Remete suvlasnički udio redni broj 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11 i ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 23. svibnja 2014. u iznosu od 298.320,00 EUR u protuvrijednosti u kunama na dan isplate po srednjem tečaju HNB.

Pod 6. obrazloženja:

Sud navodi kako je, uvidom u prijavu tražbine vjerovnika Marijana Šarića u iznosu od 16.126.362,27 kn i obavijest o razlučnom pravu, sud je utvrdio da je vjerovnik pod točkom III prijave prijavio tražbinu u iznosu od 2.252.281,50 kn (s kamatama ukupno iznos od 2.761.232,94 kn) po osnovi ugovora o zasnivanju založnog prava u odnosu na nekretninu upisanu u zk.ul. broj 108315, k.o. Grad Zagreb suvlasnički udio redni broj 1, a pod točkom V prijave prijavio tražbinu u iznosu od 2.210.414,87 kn (s kamatama ukupno iznos od 2.701.185,14 kn) po osnovi ugovora o zasnivanju založnog prava u odnosu na nekretninu upisanu u zk.ul. broj 22595, k.o. Remete suvlasnički udio redni broj 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11.

Pod 8.obrazloženja.

Sukladno odredbi čl. 271. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplati red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima. Međutim, odredbama

Stečajnog zakona nije propisano koji učinak pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanjem tražbine osigurane hipotekom ima na razlučno pravo.

Pod 9.obrazloženja:

Sukladno odredbi čl. 346. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15. - službeni pročišćeni tekst, dalje: ZV) založno pravo prestaje kad prestane cijela njime osigurana tražbina i sve sporedne tražbine kamata i troškova, ako nije što drugo zakonom određeno. Sukladno odredbi čl. 347. st. 1. ZV-a da bi založno pravo na nekretnini prestalo, nije dovoljno da je prestala tražbina koju je osiguravala, već hipoteka prestaje brisanjem iz zemljišne knjige.

Pod 10. obrazloženja:

Dakle, odredbama čl. 346. i čl. 347. st. 1. ZV-a je obuhvaćen prestanak osigurane tražbine, a sukladno odredbama čl. 160. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., dalje: ZOO) obveza prestaje suglasnošću volja sudionika u obveznom odnosu, ispunjenjem i u drugim zakonom određenim slučajevima (st. 1.), a prestankom glavne obveze gase se jamstvo, zalog i druga sporedna prava (st. 2.). Osim ispunjenja, sukladno odredbama ZOO-a obveza prestaje prijebojem, otpustom duga, sjedinjenjem, nemogućnošću ispunjenja, protekom vremena, otkazom i smrću.

Pod 11. obrazloženja:

Iako pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanjem tražbine ne predstavlja Zakonom o obveznim odnosima propisani način prestanka obveze, budući da odredbama Stečajnog zakona nije izričito propisano koji učinak pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanjem tražbine osigurane hipotekom ima u stečajnom postupku na razlučno pravo, a u ZV-u je propisan prestanak založnog prava kada je osigurana tražbina prestala, po ocjeni ovog suda odredbe čl. 346. i čl. 347. st. 1. ZV-a u konkretnom slučaju treba primijeniti i na situaciju u kojoj je pravomoćnom presudom utvrđeno osnovanim osporavanjem tražbine osigurane hipotekom.

Pod 13. i 14. obrazloženja:

(13) Dodatno se ističe da sukladno odredbi čl. 347. st. 4. ZV-a, ako se nakon prestanka hipotekom osigurane tražbine proda nekretnina u ovršnom postupku radi namirenja novčane tražbine ili se nad njom uspostavi prisilna uprava, a hipoteka nije izbrisana niti je nekretnina ili založno pravo preneseno komu drugomu, neće se prilikom razdiobe kupovnine uzimati u obzir ta hipoteka.

(14) Međutim, iz navedene odredbe ne proizlazi na koji način sud treba postupati u slučaju davanja zahtjeva iz čl. 107. st. 5. Ovršnog zakona i/ili izjave iz čl. 247. st. 7. SZ-a razlučnog vjerovnika u odnosu na čiju je tražbinu pravomoćnom presudom utvrđeno osnovanim osporavanjem tražbine osigurane hipotekom.

III.

Dakle, sud svoju odluku temelji na činjenici da postoji pravomoćna presuda zbog ogluhe kojom je utvrđeno da je osnovano osporavanje tražbine Marijana Šarića, u iznosu od 16.126.362,27 kn, a u

izreci koje presude se niti ne navodi koje točno tražbine predstavlja taj iznos, između inih tražbina vjerovnika koje su također osigurane hipotekama u izreci ovdje pobijanog rješenja.

Nadalje se pobijano rješenje se pravno temelji na jednoj jedinoj odluci (Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1261/2017, a vezano za odluku Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-12/2011.) koju sud proglašava sudskom praksom.

Istovremeno sud u rješenju iznosi apsolutnu nesigurnost glede donošenja svoje odluke, a koja se ogleda u navođenju propisa koji i po ocjeni samog suda nisu izriječkom direktno primjenjive na ovaj predmet i stiče (toč.11. obrazloženja) kako pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanjem tražbine ne predstavlja Zakonom o obveznim odnosima propisani način prestanka obveze, ali je sud ipak primjenjuje na ovaj slučaj i takvo svoje shvaćanje podupire jednom jedinom odlukom VTS-a.

Presuda zbog ogluhe, Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. na koju se sud poziva je po svojoj prirodi i sadržaju pravne zaštite deklaratorna odluka, pošto se istom utvrđuje samo sadržaj postojećih pravnih odnosa, ali se na osnovi takvog utvrđenja ne nalaže neko činjenje, trpljenje ili propuštanje (kondemnatorne odluke), niti se tom odlukom zasnivaju novi ili mijenjaju ili ukidaju postojeći pravni odnosi (konstitutivne odluke). Nadalje istom presudom čak nije niti odlučeno o sadržaju pravnog odnosa (tražbini vjerovnika) već je samo utvrđeno da je osnovana osnova osporavanja, ali ne i samo osporavanje tražbine, dakle tražbina nesumnjivo i dalje egzistira, i ne može tražbina prestati brisanjem hipoteke, već eventualno dano osiguranje (pa i hipoteka) može prestati s prestankom same osigurane tražbine.

Niti jednom odredbom Stečajnog zakona nije propisana mogućnost utvrđenja da određena osoba ima odnosno nema pravo na namirenje kao stečajni vjerovnik. Postojanje prava na namirenje kao stečajni vjerovnik izvire iz zakonskih kogentnih odredaba (to jest odredaba Stečajnog zakona) pa se deklaratornim tužbenim zahtjevom ne može tražiti utvrđivanje domašaja pravnih propisa i prava koja proizlaze iz tih propisa.

Sud pokazuje nesigurnost i u tumačenju načina postupanja u slučaju davanja zahtjeva iz čl. 107. st. 5. Ovršnog zakona i/ili izjave iz čl. 247. st. 7. SZ-a, i time također priznaje da nije sa sigurnošću utvrđeno da je tražbina koja je osporavana, uistinu zakonito prestala.

Jasno je kako ovakav način donošenja odluke unosi pravnu nesigurnost i nepovjerenje stranaka u postupku.

Sudska praksa predstavlja jednu od komponenti pravnog sustava. Sastoji se iz sentenci iz svih pravnih oblasti svih sudova sa daljom razgranatom strukturom na podgrupe i područja.

Sudska praksa nije formalni izvor prava, već snagom argumenata i autoritetom sudova koji izražavaju svoja pravna shvaćanja pri tumačenju pravnih normi, postaje prihvaćena od strane sudova i time neformalni izvor prava koji se primjenjuje u praksi. Uobičajeno je da stranke u sudskim postupcima pozivaju na ranije odluke sudova u činjenično i pravno istovrsnim sporovima, a posebno na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske (dalje VSRH) kao hijerarhijski najvišeg suda i ujedno najvišeg tijela sudbene vlasti, ali se ne može sud pri tumačenju i primjeni odredbi pozivati i svoju odluku u konkretnoj stvari temeljiti na jednoj jedinoj odluci i to samo jednog suda, koja odluka je potpuno neprimjenjiva na ovaj slučaj.

Sud svoje tumačenje o prestanku tražbine u rješenju, temelji, kako je pije navedeno, na jednoj jedinoj odluci (Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1261/2017, a vezano za odluku Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-12/2011.)

Međutim to rješenje ima potpuno drukčiji činjenični i pravni supstrat od ovoga predmeta. Stečajni dužnik i vjerovnik Samsung Electronics Austria GmbH, su tužbom u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019.g. tražili utvrđenje osnovanosti osporavanje tražbine vjerovnika Marijana Šarića, i o tomu je izrijekom donesena presuda.

Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1261/2017, se temelji na tužbi koju je u tom postupku Stečajni dužnik je 29. svibnja 2006. podnio radi utvrđenja da ne postoji i da nije osnovana tražbina Republike Hrvatske, Ministarstvo financija, Porezna uprava, u iznosu od 1.469.346,77kn. Postupak koji se vodio pod poslovnim brojem P-500/14 pravomoćno je okončan presudom VTS-a poslovni broj PŽ-822/2015 od 25. listopada 2016.g., na način da je utvrđeno da ne postoji i da nije osnovana tražbina Republike Hrvatske za Ministarstvo Financija, Porezne uprave Slavonije i Baranje u iznosu od 1.469.346,77 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

U tome rješenju se u obrazloženju navodi , kako u parničnom postupku nije bilo sporno postojanje pravomoćnog upravnog rješenja o nastupu apsolutne zastare i otpust predmetnog poreznog duga.

Nadalje se u obrazloženju Rješenja VTS-a PŽ-1261/2017, navodi : „Kako je pravomoćno presuđeno da je u ovom slučaju prestalo ne samo pravo na naplatu sporne tražbine (jer je utvrđena zastara pravomoćnim upravnim rješenjem), već je prestala i sama tražbina (otpustom duga), preostaje odgovoriti na pitanje od kakvog je to utjecaja na postojanje upisanog založnog prava u korist Republike Hrvatske radi osiguranja te tražbine“Međutim, kako je pravni učinak otpusta duga prestanak obveze, time je prestala i tražbina po osnovi glavnog duga.

Dakle u tome predmetu (VTS-a PŽ-1261/2017) je utvđen zakoniti način prestanka tražbine (otpustom duga), a nije tražbina prestala na temelju odluke suda.

Dokaz: Rješenje VTS-a PŽ-1261/2017- Pprilog 2)

Sud je pri donošenju odluke (rješenja) učinio bitnu povredu postupka iz 354.st.2.toč.11. pošto odluka ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer izreka presude proturječi razlozima odluke navedenim u obrazloženju, pošto i sam sud navodi kako „pravomoćna presuda kojom je utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine ne predstavlja Zakonom o obveznim odnosima propisani način prestanka obveze“.

Obveza (tražbina) ne prestaje niti zastarom, već prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Prema odredbi ,Članak 222. ZOO-a, i kad protekne vrijeme zastare, vjerovnik čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti iz opterećene stvari ako je drži u rukama ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi (hipoteka). Međutim sud uvodi novi institut i način prestanka obveza, a to je „presuda utvrđenja osnovanim osporavanjem tražbine“, a sve tumačeći presudu drugog suda. Naime kako je prestanak obveza reguliran upravo ZOO-om, osnovno je pitanje, je li obveza prestala ili nije, a tek nakon nesumnjivog i jasnog odgovora na to pitanje može se eventualno primjenjivati odredbe čl. 346. i čl. 347. st. 1. ZV-a, na konkretni slučaju u kojem je pravomoćnom presudom utvrđeno osnovanim osporavanje tražbine osigurane hipotekom, ali nije utvrđeno da je tražbina vjerovnika prestala.

Također rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito pošto je izreka rješenja nerazumljiva i proturječi sama sebi ili razlozima presude. Naime u izreci rješenja sud se poziva na

pravomoćnu presudu zbog ogluhe, Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019. i potpuno netočno navodi što je utvrđeno tom presudom.

Osporavanje tražbina mora biti u cijelosti u skladu s tablicom prijavljenih tražbina, što ovdje nije slučaj.

Sud zaključuje o kojim se točno i konkretno tražbinama radi na temelju obrazloženja presude P-2579/2018, (toč.5. obrazloženja) navodeći kako se iznos od 16. 126.362,27 kn odnosi i na tražbine za koje je određio brisanje hipoteka, a iz razloga što je tužitelj u toj parnici nepravilno postavio tužbeni zahtjev, pa se učinak presude ne može provesti na određene tražbine, već sud nastoji sada ispraviti grešku tužitelja u tome postupku, primjenjujući obrazloženje, a ne izreku presude.

Također sud u toč.6. obrazloženja, konkretizira i zaključuje da se radi upravo tim tražbinama, a na temelju prijave tražbina. Međutim iz tablice tražbina je razvidno kako je vjerovnik marijan Šarić prijavio tražbine po dva osnova. Tražbine u iznosu od 56.768.056,96 kn (Točka I. Tablica prijavljenih tražbina) i tražbine u iznosu od 51.079.711, 74 (Točka II. Razlučnih vjerovnika).

Iz izreke presude nije jasno na koje se tražbine odnosi presuda, a samim time nije jasno na koje tražbine se odnosi ovdje pobijano rješenje.

Tužbeni zahtjev u parnici radi utvrđenja osnovanim osporavanjem tražbine mora sadržavati činjeničnu osnovu, iznos i isplatni red tražbine kako je označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

Zato je opseg raspravljanja i odlučivanja u toj parnici samo utvrđivanje osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu, jednako kao i u parnici utvrđivanja osporene tražbine, analognim tumačenjem odredbe čl.266. st.1 i 270.ST-a.

Međutim sud potpuno netočno i neargumentirano u izreci svoga rješenja utvrđuje, kako je istom presudom utvrđeno da navedeni iznos od 16.126.362,27 kn predstavlja upravo, iznose koji su osigurani hipotekom, a čije se brisanje nalaže.

Nije jasno na čemu sud temelji brisanje hipoteka, kojima je osigurano 16.126.362,27 kn, mada presuda P-2579/2018 od 4. veljače 2019.g., uopće svojom izrekom ne utvrđuje da su upravo te tražbine vjerovnika osporene, odnosno nije utvrđeno osnovanim osporavanjem upravo tih tražbina vjerovnika, već se navodi iznos od 16. 126.362,27 kn, ali se ne navodi da bi taj iznos uključivao upravo tražbinu temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 23. svibnja 2014. godine u iznosu od 298.320,00 EUR i tražbinu upisanu temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 19. svibnja 2014. i povijesnog izvotka iz sudskog registra od 19. svibnja 2014., u visini duga od 2.252.281,50 kuna. Samim time je i činjenično stanje pogrešno utvrđeno.

Dakle sud je ovdje pobijanim rješenjem, praktički preinačio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2579/2018 od 4. veljače 2019.

Dokaz: Presuda (Prilog 3)

Dokaz: Tablica prijavljenih tražbia, razlučnih i izlučnih prava od 13.5.2018.g. (Prilog 4)

IV.

Kako je očito da su pri donošenju pobijanog rješenja učinjene bite povrede parničnog postupka, pogrešno i/ili nepotpuno primjenjeno materijalno pravo, a činjenično stanje je posvema pogrešno utvrđeno (odnosno relevantne činjenice nisu niti utvrđivane), to podnositelj žalbe predlaže, pobijano rješenje ukinuti i vratiti na ponovno postupanje

MARIJAN ŠARIĆ,
po punomoćniku: